Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.10.1990, sp. zn. 7 To 59/90, ECLI:CZ:NS:1990:7.TO.59.1990.1

Číslo: 28/1991

Právní věta: Při postupu podle článku II odst. 4 zák. č. 175/1990 Sb. nutno zkoumat, zda čin, za který již byl obviněný přede dnem 1. 7. 1990 pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody, by byl podle novely trestního zákona posouzen podle právní kvalifikace s mírnější sankcí než dosud. V případech, kdy byl uložen výjimečný trest odnětí svobody a jde o trestný čin, který uložení takového trestu obecně připouští i po 1. 7. 1990, nepřichází v úvahu zkoumání, zda by bylo možno takový trest rovněž uložit i podle nové úpravy.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 22.10.1990

Spisová značka: 7 To 59/90

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přechodná ustanovení, Trest výjimečný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 29 175/1990 Sb. čl. II odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28

Při postupu podle článku II odst. 4 zák. č. 175/1990 Sb. nutno zkoumat, zda čin, za který již byl obviněný přede dnem 1. 7. 1990 pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody, by byl podle novely trestního zákona posouzen podle právní kvalifikace s mírnější sankcí než dosud. V případech, kdy byl uložen výjimečný trest odnětí svobody a jde o trestný čin, který uložení takového trestu obecně připouští i po 1. 7. 1990, nepřichází v úvahu zkoumání, zda by bylo možno takový trest rovněž uložit i podle nové úpravy.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 10. 1990 sp. zn. 7 To 59/90)

K stížnosti krajského prokurátora v Ostravě Nejvyšší soud ČR zrušil usnesení krajského soudu v Ostravě ze dne 4. září 1990 sp. zn. 2 T 15/88.

Z odůvodnění:

Rozsudkem krajského soudu v Ostravě ze dne 29. září 1989 sp. zn. 2 T 15/89 ve spojení s usnesením

Nejvyššího soudu ČSR ze dne 22. listopadu 1989 sp. zn. 7 To 49/89 byl obviněný N. I. B. uznán vinným dvěma trestnými činy vraždy podle § 219 tr. zák. a odsouzen podle § 219 tr. zák. s použitím § 35 odst. 1 tr. zák. a § 29 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvaceti čtyř roků, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. zařazen do třetí nápravně výchovné skupiny. Dále mu bylo uloženo ochranné protialkoholní léčení a byl zavázán k povinnosti zaplatit způsobenou škodu.

Krajský soud v Ostravě v řízení konaném podle ustanovení § 389 odst. 2 tr. ř. rozhodl usnesením z 4. září 1990 sp. zn. 2 T 15/88 tak, že se trest uložený obviněnému výše citovaným rozsudkem poměrně zkracuje z dvaceti čtyř roků na patnáct roků odnětí svobody, a to podle článku II odst. 4 zákona číslo 175/1990 Sb.

Proti tomuto usnesení podal ihned po jeho vyhlášení krajský prokurátor v Ostravě stížnost, kterou až do dne projednání věci před odvolacím soudem nezdůvodnil.

Nejvyšší soud České republiky z podnětu podané stížnosti přezkoumal v rozsahu ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. správnost napadeného usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Podle ustanovení článku II odst. 4 zák. č. 175/1990 Sb. ze dne 2. 5. 1990, kterým se mění a doplňuje trestní zákon, trest odnětí svobody uložený před účinností tohoto zákona za čin, který bude nadále posuzován jako čin mírněji trestný, soud poměrně zkrátí. Přihlédne přitom ke vzájemnému poměru trestní sazby na původní trestný čin a sazby stanovené na čin mírněji trestný.

Při postupu podle článku II odst. 4 zák. č. 175/1990 Sb. je tedy nutno zkoumat, zda čin, za který již byl obviněný přede dnem 1. 7. 1990 pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody, by byl podle novely trestního zákona posouzen podle právní kvalifikace s mírnější sankcí než dosud. V případech, kdy byl uložen výjimečný trest odnětí svobody a jde o trestný čin, který uložení takového trestu obecně připouští i po 1. 7. 1990, nepřichází v úvahu zkoumání, zda by bylo možno takový trest rovněž uložit i podle nové úpravy. Tento postup uvedené ustanovení o zkrácení trestu nepřipouští.